

TNS Hoffmann

Komplex versenykultúra-felmérés – 2015

Lakosság

Tartalom

1. Vezetői összefoglaló	3
2. Bevezető.....	5
2.1 A kutatás módszere.....	5
2.2 A minta összetétele	6
2.3 A minta megbízhatósága	7
3. Versennyel kapcsolatos attitűd.....	7
4. A hazai gazdasági verseny észlelt intenzitása.....	8
5. Piactudatosság.....	9
5.1 Gyakorlati tájékozódás.....	9
5.2 Versennyel kapcsolatos attitűd.....	10
5.3 Gyakorlati piactudatosság	10
6. A Versenytörvény ismerete.....	13
6.1 A Versenytörvény általános ismerete	13
6.2 A Versenytörvény részletes ismerete	14
7. A Gazdasági Versenyhivatal ismertsége, megítélése	16
7.1 A GVH és a Versenytörvény	16
7.2 A GVH általános ismertsége.....	17
7.3 GVH-val kapcsolatos ügyek ismertsége	17
7.4 A GVH működésének ismerete	19
7.4.1 A GVH-val való kapcsolatfelvétel módjainak ismerete.....	19
7.4.2 A GVH hatáskörének ismerete	21
7.5 A GVH megítélése	22

1. Vezetői összefoglaló

A Gazdasági Versenyhivatal megbízásából a TNS-Hoffmann felmérést végzett a lakosság körében arra vonatkozóan, hogy milyen a versennyel kapcsolatos attitűdjük, mennyire ismerik a Versenytörvényt, illetve a Gazdasági Versenyhivatalt.

Az adatfelvétel a felnőtt lakosság körében 1000 fős reprezentatív mintán, 10 perces kérdőívvel, telefonos megkérdezéssel zajlott 2015. augusztus végétől szeptember elejéig.

Versenytattitűd és gyakorlati piactudatosság

A válaszadók relatív többsége (39%) szerint ideális esetben az állam és a piaci verseny szerepe azonos mértékű, de közel ugyanennyien (35%) preferálják kizárólagosan vagy döntően a piaci versenyt. Ezen válaszadók aránya 2010-hez képest szignifikánsan (6%-al) emelkedett.

A hazai gazdasági versenyt összességében az ideálisnál gyengébbnek gondolják, és véleményük szerint elsősorban a különféle szolgáltatások terén marad el a verseny a kívánatostól.

A megkérdezettek fele változóan tekinthető piactudatosnak, és 2010-hez képest szignifikánsan csökkent azoknak az aránya, akik következetesen piactudatosnak tekinthetők (33%). A válaszadók 17%-a nem piactudatos. A gyakorlati piactudatosság és a versenypártiság egyidejű vizsgálatából azt látszik, hogy a válaszadók csupán 7%-a egyszerre piactudatos és versenypárti.

A Versenytörvény ismerete

A lakosság egyharmada hallott már a Versenytörvényről, ez az arány nem tér el szignifikánsan a 2010-es értéktől. A budapesti, diplomával rendelkező és a férfiak az átlagnál szignifikánsan magasabb arányban hallottak már a Versenytörvényről.

A Versenytörvény részletes ismeretének elemzéséből az látszik, hogy nem vagy csak részlegesen vannak a válaszadók tisztában annak céljával.

A Gazdasági Versenyhivatal ismertsége és megítélése

A válaszadók kétharmada hallott már a GVH-ról, ami közel megegyező a 2010-ben mért aránnyal. Azok, akik többnyire vagy teljesen tisztában vannak a GVH hatáskörével, a válaszadók 3%-át teszik ki. A többség olyan feladatokat is a GVH hatáskörébe tartozónak gondol, ami nem képezi annak részét (például a

közbeszerzési eljárás szabályainak betartása, vagy ha egy vállalkozás rossz minőségű terméket gyárt vagy ad el).

Azok, akik hallottak már a GVH-ról, spontán módon kevesen tudnak konkrét ügyet a GVH-hoz kötni. Támogatottan legtöbben az üdülési jogokkal és termékbemutatókkal kapcsolatos megtévesztés miatti ügyre emlékeznek.

Azzal kapcsolatban, hogy ki fordulhat a GVH-hoz, a válaszadók 22%-a tudta helyesen, hogy gyakorlatilag mindenki, és ugyan csökkent azoknak a száma, akik egyáltalán nem tudják, hogy milyen formában lehet a GVH-val kapcsolatba lépni, de még így is a megkérdezettek negyede tartozik ide.

A GVH munkájának megítélése szignifikánsan javult a 2010-es kutatással összehasonlítva, és kevesebben gondolják úgy, hogy az intézmény túl enyhén lép fel.

2. Bevezető

A TNS-Hoffmann felmérést végzett a Gazdasági Versenyhivatal megbízásából a versenyszabályok, illetve a GVH ismertségéről, megítéléséről a lakosság, valamint a versenyhivatali munka szempontjából kiemelt csoportok (vállalkozások, jogászok, közigazgatási szakemberek, gazdasági újságírók) körében.

A tanulmányban feltüntetett 2004-es és 2007-es adatok a TÁRKI felméréséből származnak, a 2010-es adatok a MASMI Piackutató Intézet által végzett kutatásból származó eredmények. A 2004-es és 2007-es kutatás módszertanilag különbözik a jelenlegi és a 2010-es felméréstől, hiszen a kérdezés nem telefonos interjúk keretében zajlott, hanem omnibusz kutatás részeként, személyes megkérdezéssel. Ebből adódóan a 2004-es és 2007-es adatok összehasonlítása a jelenlegi adatokkal csak korlátozottan lehetséges, de néhány esetben indokoltnak tartjuk feltüntetni azokat. A jelenlegi kutatás a 2010-es kutatásban használt kérdőívvel megegyező kérdőívvel, hasonló célcsoportok körében zajlott, és az adatfelvétel módja is megegyezett, így a két időszak összehasonlítható.

A kutatás fókuszában az alábbi témakörök állnak:

- Versennyel kapcsolatos attitűd és fogyasztói attitűd
- Verseny a saját iparágban (vállalkozók)
- Versenytörvény ismertsége, az ismertség forrása és részletes ismerete
- A GVH ismertsége, az ismertség forrása, a GVH feladatainak, illetve hatáskörének ismerete, munkájának támogatottsága, megítélése

Ez a tanulmány a **magyarországi lakosság** véleményét dolgozza fel.

2.1 A kutatás módszere

Az adatfelvétel módja: telefonos interjúk (CATI)

Az adatfelvétel ideje: 2015. augusztus 20.–szeptember 10.

Alapsokaság: 18. életévüket betöltő magyarországi lakosok

Minta: 1000 fős reprezentatív minta

A lakosság megkérdezése során reprezentatív mintát alakítottunk ki peremkvóták segítségével (nem, korcsoport, iskolai végzettség, településtípus, régió szerint),

így demográfiai jellemzők tekintetében a minta követi a teljes felnőtt lakosságra jellemző megoszlási arányokat.

2.2 A minta összetétele

A VÁLASZADÓK JELLEMZŐI		Elemzés	Részarány
Nem	Férfi	466	47%
	Nő	534	53%
Kor	18-29 éves	181	18%
	30-39 éves	194	19%
	40-49 éves	162	16%
	50-59 éves	176	18%
	60 éves, vagy afelett	287	29%
	Foglalkozás	Alkalmazott	480
	Vállalkozó	62	6%
	Nyugdíjas	307	31%
	Tanuló	43	4%
	Munkanélküli	66	7%
	Egyéb inaktív	42	4%
Iskolai végzettség	Max. 8 általános	289	29%
	Szakmunkásképző	221	22%
	Érettségi	314	31%
	Diploma	176	18%
Lakóhely	Budapest	169	17%
	Megyeszékhely	208	21%
	Egyéb város	308	31%
	Község	315	32%
Régió	Budapest	169	17%
	Pest megye	121	12%
	Észak-Magyarország	121	12%
	Észak-Alföld	150	15%
	Dél-Alföld	133	13%
	Közép-Dunántúl	111	11%
	Nyugat-Dunántúl	100	10%
	Dél-Dunántúl	95	10%
Összesen		1000	100%

2.3

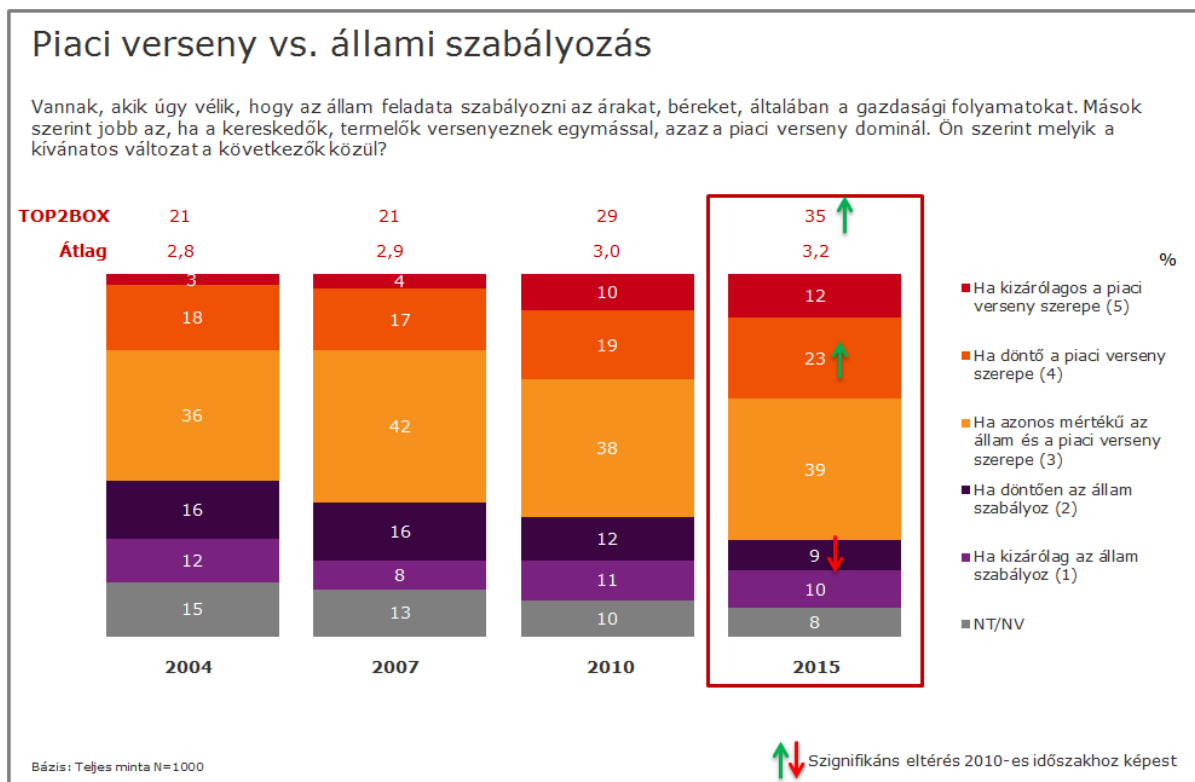
2.3 A minta megbízhatósága

A teljes mintát tekintve (N=1000), 95%-os megbízhatósági szinten a konfidenciaintervallummal $\pm 3,2\%$, azaz 95%-os biztonsággal állíthatjuk, hogy a kapott eredmények maximum $\pm 3,2\%$ -al térhetnek el a célcsoport egészének véleményétől. A konfidenciaintervallum értéke azt mutatja meg, hogy a minta által mért értékek legrosszabb esetben mennyivel térhetnek el azóktól az értékektől, amit akkor kaphatnánk, ha az alapsokaságból mindenkit megkérdeznénk.

3. Versennyel kapcsolatos attitűd

A lakossági kutatás első részében kérdéseket tettünk fel azzal kapcsolatban, hogy a válaszadók hogyan vélekednek a versenyről: inkább az állami szabályozást tartják kívánatos eszköznek, vagy a piaci versenynek kellene dominálnia?

A legtöbben úgy gondolják, hogy ideális esetben azonos mértékű az állam és a piaci verseny szerepe (39%), de közel ugyanennyien vannak azok, akik szerint a piaci verseny a kívánatos (35%).

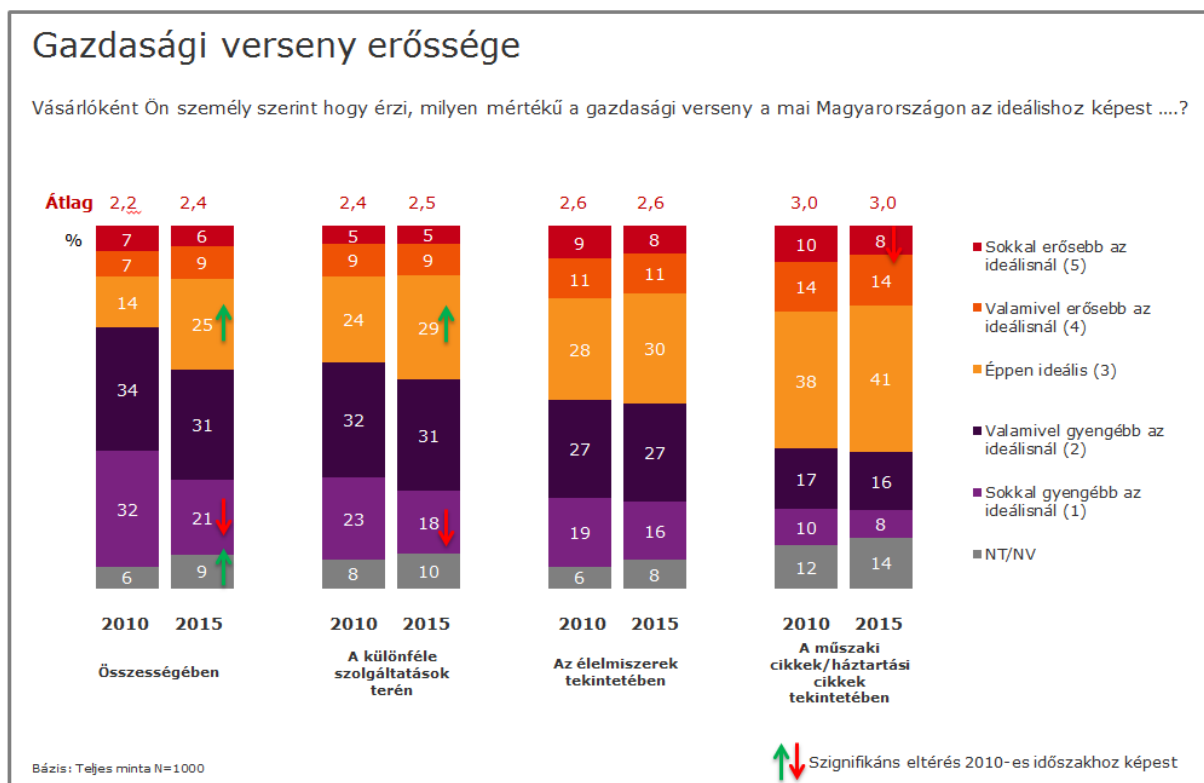

A mostani eredményeket a 2010-es adatokkal összehasonlítva azt látjuk, hogy szignifikánsan többen vannak 2015-ben azok, akik a piaci verseny dominanciáját tartják jónak.

A demográfiai jellemzők erősen befolyásolják a versenyről való gondolkodást. Az idősebb generáció, azaz a 60 év felettek és az alapfokú iskolai végzettséggel rendelkezők ideálisabbnak tartják az állami szabályozás dominanciáját, míg a diplomások inkább „piaciverseny-pártiak”. Az érettségivel rendelkezők az átlagosnál nagyobb arányban gondolják úgy, hogy ideális esetben azonos mértékű az állam és a piaci verseny szerepe.

4. A hazai gazdasági verseny észlelt intenzitása

A gazdasági verseny intenzitását Magyarországon a válaszadók összességében inkább gyengének érzékelik, de szignifikánsan csökkent 2010-hez képest azoknak a száma, akik szerint a verseny sokkal gyengébb az ideálisnál.

A 18–29 évesek és a diplomások azok, akik az átlagosnál magasabb arányban gondolják úgy, hogy a gazdasági verseny összességében gyengébb, mint az ideális.

Műszaki cikkek és háztartási cikkek tekintetében gondolják a legtöbben, hogy a gazdasági verseny mértéke éppen ideális. Ez alól kivételt képeznek a szakmunkás végzettségűek, akik az átlagosnál szignifikánsan magasabb

arányban gondolják úgy, hogy a gazdasági verseny műszaki és háztartási cikkek tekintetében sokkal gyengébb az ideálisnál.

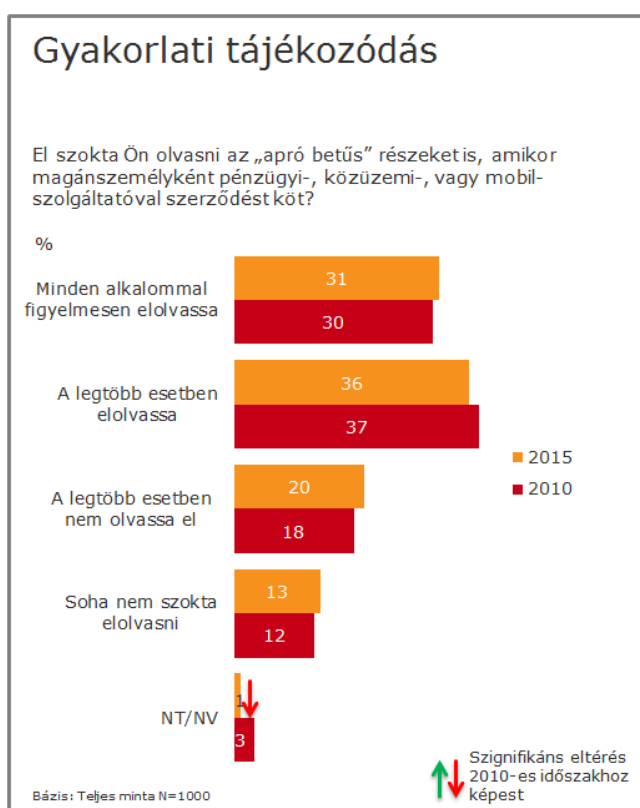
Az előző időszakhoz képest nőtt azoknak a száma, akik a szolgáltatások terén megfelelőnek tartják a verseny intenzitását, de csakúgy, mint az élelmiszerek tekintetében, különféle szolgáltatásokkal kapcsolatban is többen vélekednek úgy, hogy az ideálishoz képest sokkal vagy valamivel gyengébb a verseny (élelmiszerek tekintetében a válaszadók 43%-a, szolgáltatások tekintetében 49%-a gondolja gyengébbnek a versenyt az ideálisnál).

Demográfiai jellemzők mentén az látható, hogy a különféle szolgáltatások és az élelmiszerek tekintetében is a szakmunkás végzettségűek gondolják gyengébbnek a versenyt az ideálisnál. Élelmiszerekkel kapcsolatban a diplomások szintén úgy vélekednek, hogy a verseny valamivel gyengébb az ideálisnál.

5. Piactudatosság

A piactudatosságot, azaz azt, hogy a válaszadók egy meghatározott élethelyzetben mennyire alapoznának a versenyre, két kérdés vizsgálta. Az egyikkel a gyakorlati tájékozódást mértük fel. A kérdés arra vonatkozott, hogy a válaszadó milyen gyakran olvassa el az „apró betűs részeket” a szerződéskötéseknél. A második kérdéssel a versennyel kapcsolatos attitűdöt vizsgáltuk úgy, hogy rákérdeztünk egy hipotetikus lakásfelújítást végző szakember kiválasztásának módjára.

5.1 Gyakorlati tájékozódás

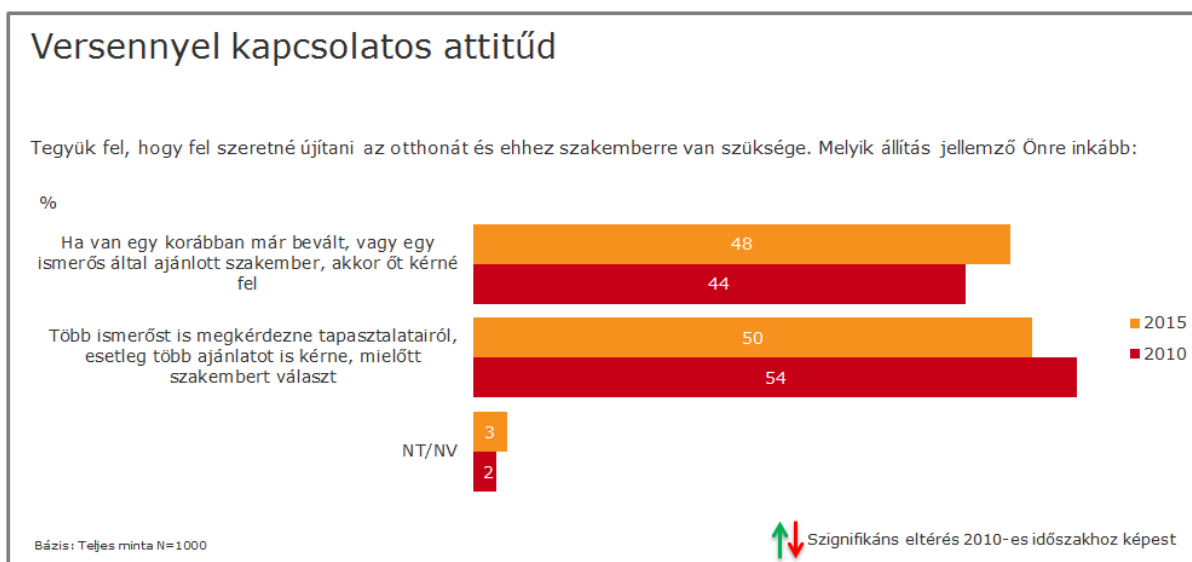
A válaszadók kétharmada állítja azt, hogy minden alkalommal vagy legalábbis a legtöbb esetben el szokta olvasni szerződéskötéskor az „apró betűs” részeket. Ez az arány 2010-hez képest szignifikánsan nem változott.

A 2010-es eredményekhez hasonlóan a jelenlegi kutatásból is azt látjuk, hogy az idősebbek közül többen választották azt, hogy soha nem szokták elolvasni az „apró betűs” részeket, a diplomások pedig nagyobb arányban mondják azt, hogy a legtöbb esetben elolvassák.

5.2 Versennyel kapcsolatos attitűd

A válaszadók fele – szakember választása esetén – több ismerőst is megkérdezne, míg a másik fele a már bevált szakemberhez ragaszkodna. Ez az arány sem változott 2010-hez képest szignifikánsan.

A demográfiai jellemzőket vizsgálva az látszik, hogy a 60 év felettiak azok, akik inkább ragaszkodnának a már bevált szakemberhez lakásfelújítás esetén. Más demográfiai jellemzők mentén a versennyel kapcsolatos attitűdöt vizsgálva nincs az átlaghoz képest szignifikáns eltérés.

5.3 Gyakorlati piactudatosság

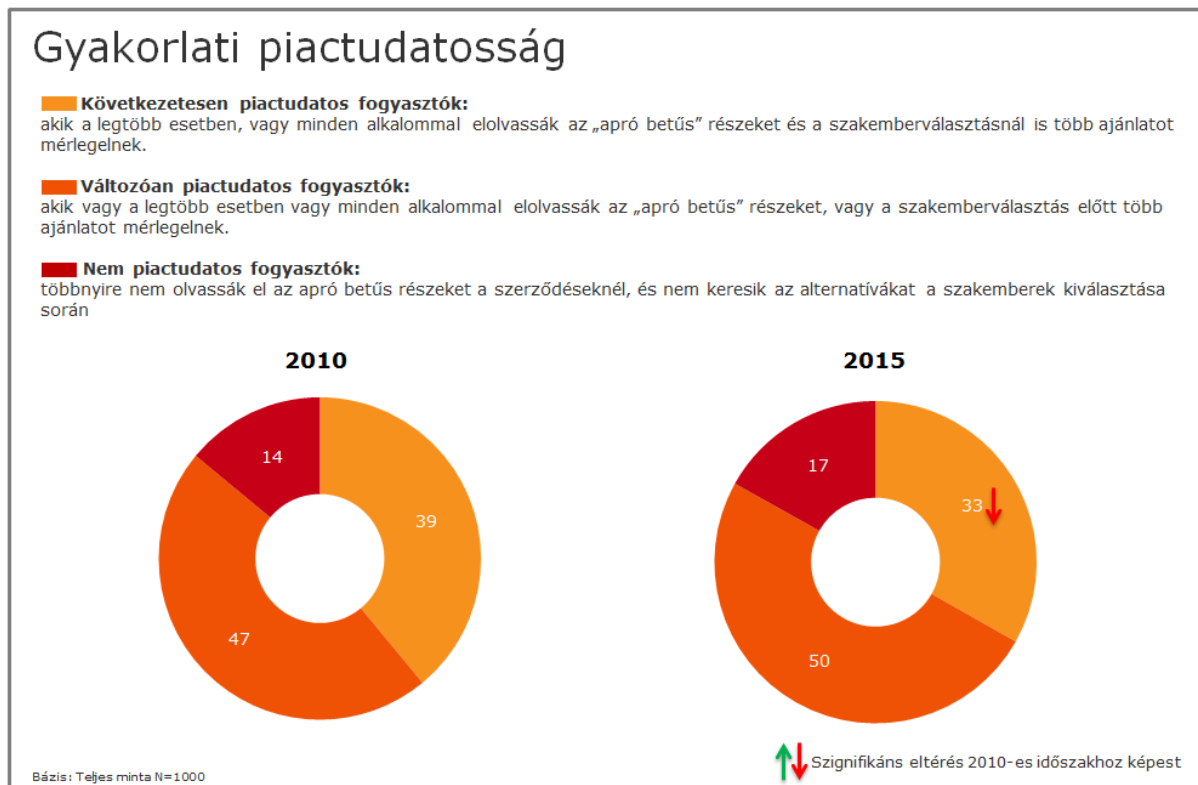
A válaszadókat a fenti két kérdés – a gyakorlati tájékozódás és a versennyel kapcsolatos attitűd – szerint három csoportba soroltuk. A kategorizálás során ugyanazokat a szempontokat vettük figyelembe, amelyeket a MASMI Piackutató Intézet használt a 2010-es tanulmányban, így a két időszak adatai összehasonlíthatók.

A gyakorlati piactudatosság szempontjából a válaszadók az alábbi három csoportba tartozhatnak:

Következetesen piactudatos fogyasztók: akik a legtöbb esetben vagy minden alkalommal elolvassák az „apró betűs” részeket, és a szakemberválasztásnál is több ajánlatot mérlegelnek.

Változóan piactudatos fogyasztók: akik vagy a legtöbb esetben, vagy minden alkalommal elolvassák az „apró betűs” részeket, vagy a szakemberválasztás előtt több ajánlatot mérlegelnek.

Nem piactudatos fogyasztók: többnyire nem olvassák el az apró betűs részeket a szerződéseknél, és nem keresik az alternatívákat a szakemberek kiválasztása során

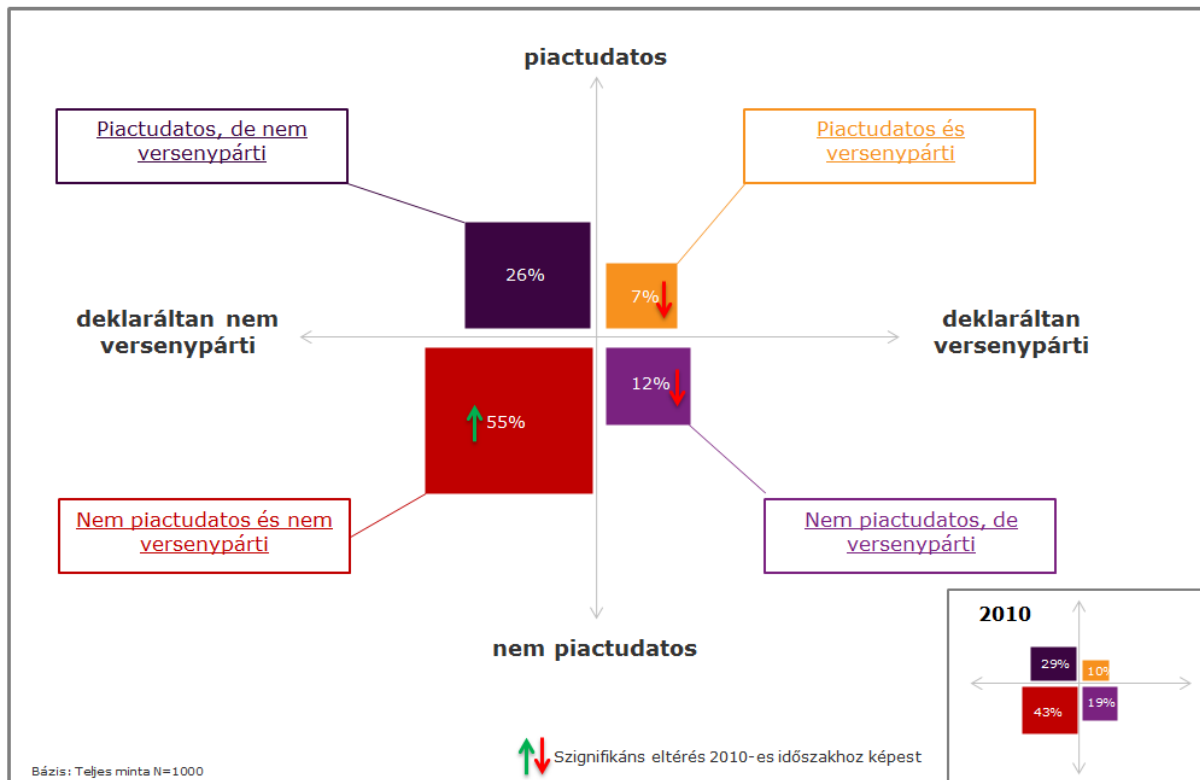

A hazai felnőtt lakosság fele tartozik a változóan piactudatos fogyasztók körébe, 17%-uk egyáltalán nem piactudatos fogyasztó, és 33%-uk a következetes piactudatos fogyasztó. 2010-hez képest a mostani eredmények szerint szignifikánsan csökkent a következetesen piactudatos fogyasztók aránya.

Demográfiai jellemzők mentén azt látjuk, hogy szignifikánsan magasabb az átlaghoz képest a 60 év felettek aránya a nem piactudatos fogyasztók között, illetve kevesebb diplomás tartozik ebbe a kategóriába. Nem és településtípus tekintetében nincsenek szignifikáns különbségek.

A gyakorlatban való piactudatosságot és a versenyhez való hozzáállást együttesen is vizsgáltuk. A gyakorlati piactudatosság esetén összevontuk a nem piactudatos és a változóan piactudatos csoportokat, így piactudatosság szempontjából két csoportot képeztünk: akik piactudatosak, azaz elolvassák az „apró betűs” részeket, és szakemberválasztásnál mérlegelik az alternatívákat, és akik e két kérdés alapján nem piactudatosak (nem olvassák el az „apró betűs” részeket és/vagy nem mérlegelnek alternatívákat szakember választásánál). A

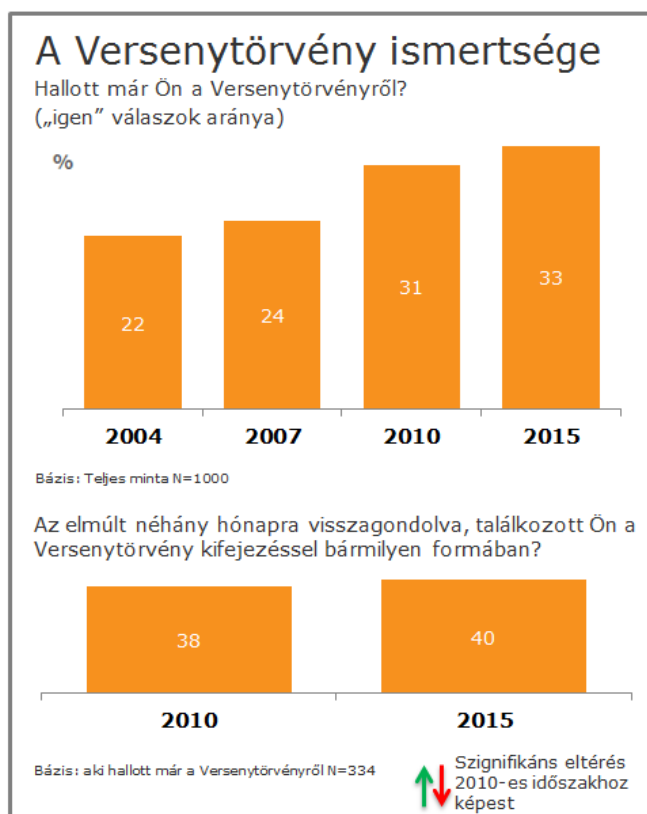
másik dimenzió a „deklaráltan versenypártiság”. Versenypártinak tekintjük azt a válaszadót, aki kívánatosnak tartja a piaci verseny dominanciáját, és nem tekintjük versenypártinak azt a válaszadót, aki az állami szerepvállalást tartja ideálisnak. A válaszadókat e két dimenzió mentén négy csoportba osztottuk be, amit a következő ábra szemléltet:

A válaszadóknak csupán 7%-ára igaz az, hogy egyszerre piactudatosak és versenypártiak is. Ez a 7% szignifikánsan alacsonyabb érték, mint a 2010-es eredmény, amikor ez a csoport a válaszadók 10%-át tette ki. Szintén csökkent a nem piactudatos, de versenypárti válaszadók aránya, a 2010-es 19%-ról 12%-ra. Szignifikánsan növekedett azonban a nem piactudatos és nem versenypárti csoport aránya, és változatlanul ez a csoport a legnépesebb. A válaszadók 55%-a se nem piactudatos, se nem versenypárti. A negyedik csoport, azaz a piactudatos, de nem versenypártiak aránya 2010-hez képest jelentősen nem változott, 2015-ben a válaszadók 26%-a került ebbe a kategóriába.

6. A Versenytörvény ismerete

A vizsgálat kitért arra, hogy milyen általános és milyen részletes ismeretei vannak a válaszadóknak a Versenytörvényről, azaz mennyien ismerik, mit gondolnak annak hatóköréről és céljairól.

6.1 A Versenytörvény általános ismerete

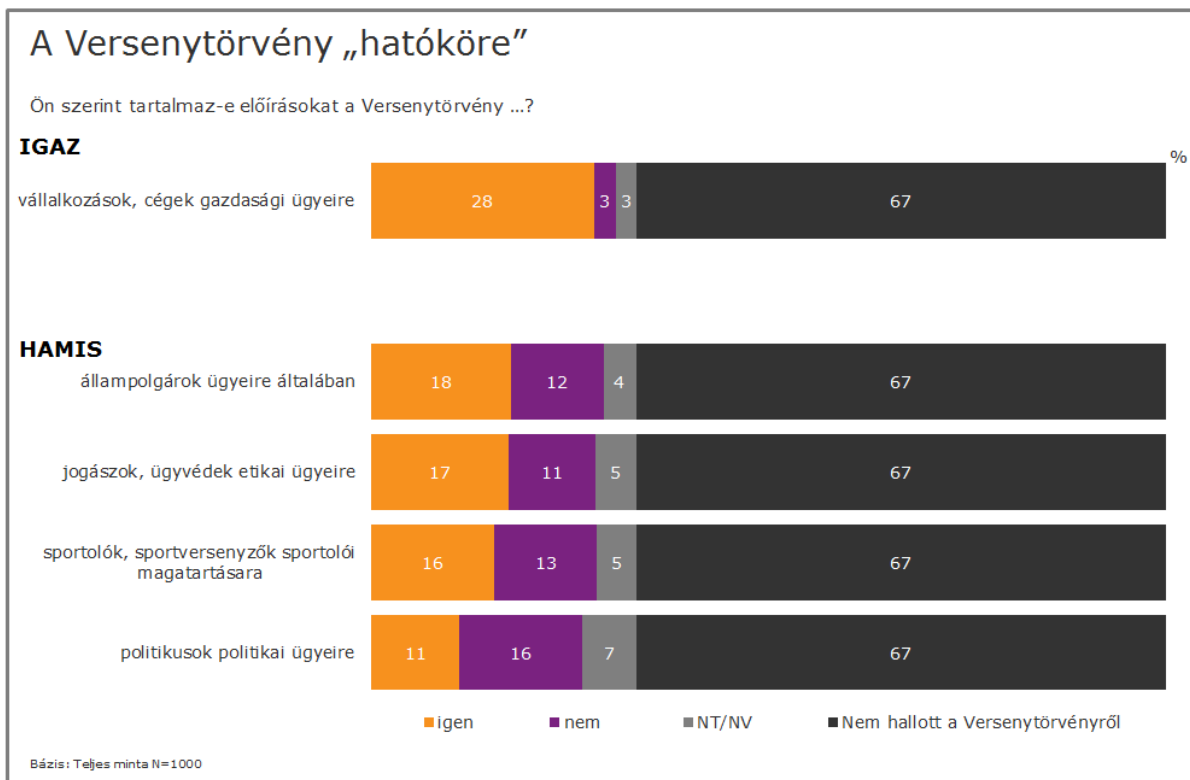
A válaszadók egyharmada hallott már a Versenytörvényről. Ez az arány 2010-hez képest szignifikánsan nem változott. Demográfiai jellemzőket vizsgálva azt látjuk, hogy a diplomások, a férfiak és a budapestiek inkább hallottak már a Versenytörvényről, míg településtípus szerint falun lakók, maximum 8 általános iskolai vagy szakmunkás végzettséggel rendelkezők körében kevésbé ismert.

Azok közül, akik hallottak már a Versenytörvényről, azoknak a

40%-a számolt be arról, hogy az elmúlt néhány hónapban találkozott a Versenytörvény kifejezéssel.

A következő kérdés a Versenytörvény „hatókörére” vonatkozott, azaz megkérdeztük, hogy melyek lehetnek azok a területek, amelyekre vonatkozóan a Versenytörvény előírásokat tartalmaz.

A megkérdezettek 67%-a nem hallott a Versenytörvényről, így számukra ez a kérdés nem releváns. A válaszadók 28%-a tudta helyesen azt, hogy a Versenytörvény a vállalkozások, cégek gazdasági ügyeire vonatkozóan tartalmaz előírásokat. Mindössze 6% jelölte egyedülként ezt a válaszlehetőséget, így ők a kizárólag jó választ adók. 2010-ben ez az arány 2% volt, ami azt jelenti, hogy szignifikánsan nőtt azoknak az aránya, akik tisztában vannak azzal, hogy mivel kapcsolatban tartalmaz előírásokat a Versenytörvény.

6.2 A Versenytörvény részletes ismerete

A kérdőívben egy teljesen nyitott és egy többállításos zárt kérdés vizsgálja azt, hogy a válaszadók mennyire vannak tisztában a Versenytörvény céljával. Ezeket a kérdéseket csak azoknak tettük fel, akik hallottak már a Versenytörvényről.

A nyitott kérdésekre érkezett válaszokat utólag kódoltuk és három kategóriába soroltuk: helyes válasz, kétértelmű vagy semmitmondó válasz, illetve rossz válasz.

Az alábbi táblázatban látható a spontán válaszok említésének száma, illetve százalékos aránya. Legtöbbször a piaci verseny szabályozását (21%) említették a Versenytörvény céljaként. A második leggyakoribb válasz a visszaélések megakadályozása (13%), amit a tisztességes/etikai verseny követ (11%).

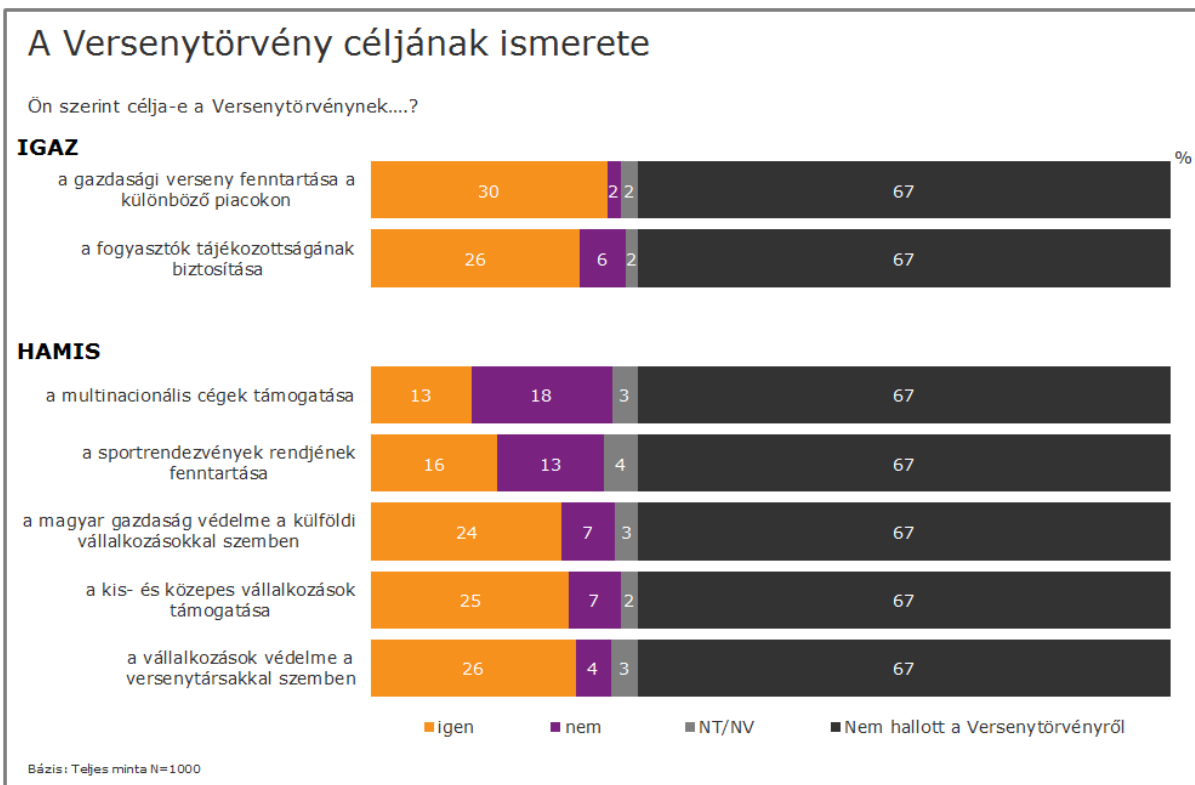
Legnagyobb arányban rossz válaszok érkeztek azzal kapcsolatban, hogy mi a Versenytörvény célja, és magas volt azoknak az aránya is, akik nem tudtak válaszolni erre a kérdésre. Azok közül, akik hallottak már a Versenytörvényről, 15% mondta azt, hogy nem tudja, hogy mi a célja. Ez az arány megegyezik a 2010-essel.

Tudomása szerint mi a célja a Versenytörvénynek?		
Bázis: aki hallott már a Versenytörvényről (N=334)	Említések száma	Százalékos arány
Helyes válaszok		
Visszaélések megakadályozása	42	13%
Tisztességes/etikus verseny	37	11%
Kartellezés megakadályozása	15	5%
Fogyasztók védelme	13	4%
Kétértelmű vagy semmitmondó válaszok		
Egyenlő esély biztosítása	26	8%
Javítsa a gazdaságot	12	4%
Szabad verseny	11	3%
Lejobb győzzön	7	2%
Rossz válaszok		
Piaci verseny szabályozása	70	21%
Monopoliumok megakadályozása	21	6%
Árak felügyelete	20	6%
Kisebbségi vállalkozások védelme	11	3%
Korrupció	5	2%
Egyéb	23	7%
NT/NV	47	15%

A Versenytörvény céljainak támogatott ismertségéből az látható, hogy aki ismeri a Versenytörvényt, az helyesen úgy gondolja, hogy a Versenytörvény alapvető célja „a gazdasági verseny fenntartása a különböző piacokon” (88%) és „a fogyasztók tájékozottságának biztosítása” (78%). Teljes mintán ez azt jelenti, hogy válaszadók 30%-a van tisztában azzal, hogy a Versenytörvény célja a gazdasági verseny fenntartása, és 26% azzal, hogy további célja a fogyasztók tájékozottságának biztosítása. Ezek az arányok a 2010-es eredményekkel összehasonlítva nem változtak szignifikánsan.

Tévesen a Versenytörvény céljai közé sorolták a „vállalkozások védelmét a versenytársakkal szemben” (25%), a „kis- és közepes vállalkozások támogatását” (25%) és „a magyar gazdaság védelmét a külföldi vállalkozásokkal szemben” (24%).

Az összes válaszadóból csupán négy olyan ember volt, aki támogatottan helyesen tudta meghatározni a Versenytörvény célját, azaz csak a két helyes választ jelölte, és nem társított a Versenytörvényhez egyéb, téves célokat.

7. A Gazdasági Versenyhivatal ismertsége, megítélése

Idén is vizsgáltuk a kutatás keretein belül a GVH ismertségét és megítélését. Kérdéseket tettünk fel a GVH jogosultságaival és konkrét tevékenységeivel kapcsolatban, illetve arra is kitértünk, hogy a válaszadók szerint kik és hogyan fordulhatnak a GVH-hoz.

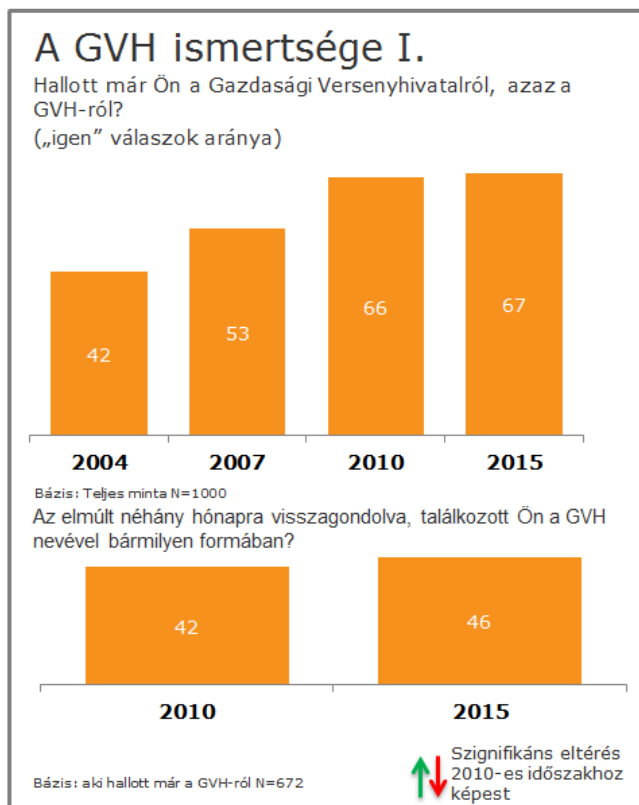
7.1 A GVH és a Versenytörvény

A válaszadók 11% kötötte a Versenytörvény érvényesítését a Gazdasági Versenyhivatalhoz. 2010-ben mért 8%-hoz képest ez az arány szignifikánsan magasabb, azaz többen vannak tisztában azzal, hogy a Versenytörvény érvényesítéséért felelős intézmény a GVH.

Demográfiai jellemzőket vizsgálva azt látjuk, hogy a 30–39 év közöttiek és a diplomások az átlagosnál szignifikánsan nagyobb arányban társították a Versenytörvényt a GVH-hoz.

7.2 A GVH általános ismertsége

Arra a kérdésre, hogy hallott-e már a Gazdasági Versenyhivatalról 67% válaszolt igennel, ami közel azonos a 2010-ben mért értékkel. A 30 év feletti, budapesti, diplomával rendelkezők körében magasabb a GVH ismertsége.

Azoknak a válaszadóknak, akik hallottak már a GVH-ról, közel fele találkozott a GVH nevével az elmúlt hónapokban. 2010-hez képest ezt az értéket tekintve nincs szignifikáns változás. A diplomások közül többen említették azt, hogy az elmúlt pár hónapban találkoztak a GVH nevével.

A GVH-t és a Versenytörvényt egyaránt ismerők aránya 28%, míg 27% azok aránya, akik sem a Versenytörvényről, sem a GVH-ról nem hallottak még. Ezek az arányok a 2010-ben végzett kutatás eredményeihez képest szignifikánsan nem változtak (2010.: 27%; 30%).

Hallott már a Versenytörvényről?	Hallott már a GVH-ról?	
	Igen	Nem
Igen	28%	5%
Nem	39%	27%

7.3 GVH-val kapcsolatos ügyek ismertsége

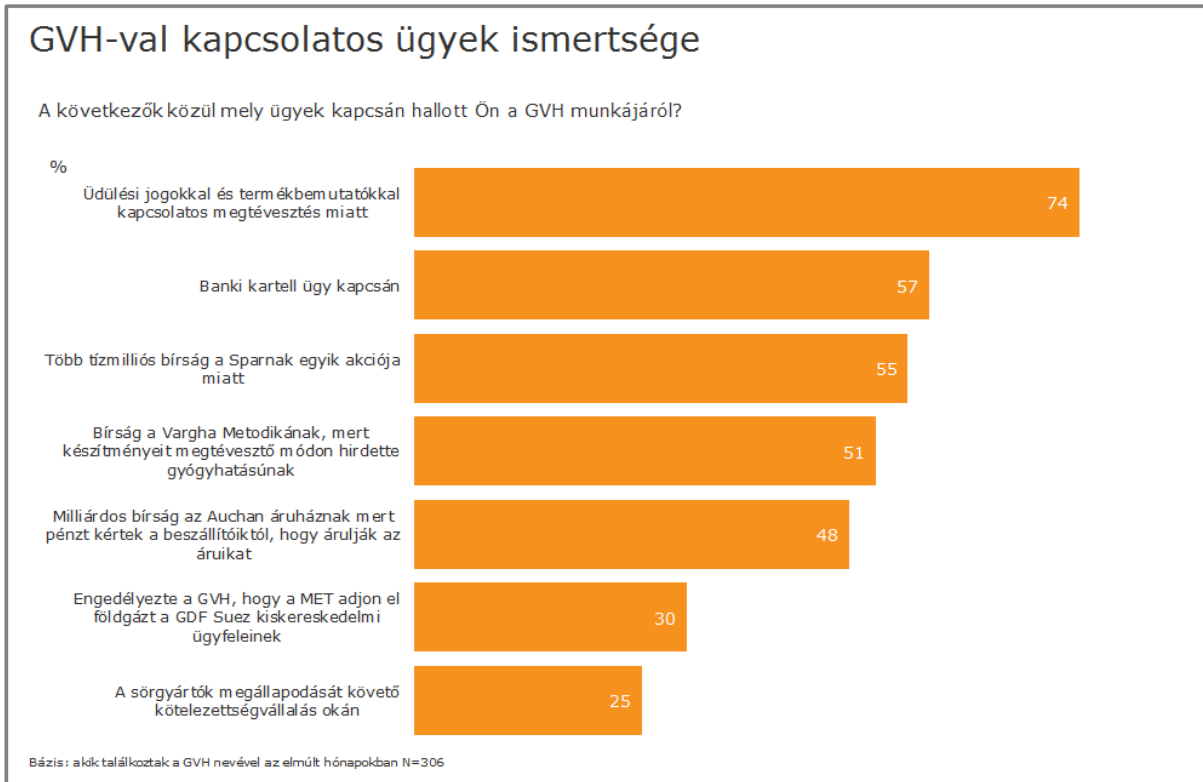
Azoktól, akik az elmúlt néhány hónapban találkoztak a GVH nevével, egy nyitott kérdésben megkérdeztük, hogy milyen ügyekkel kapcsolatban hallott a GVH

munkájáról. Az említéseket utólag kódoltuk, ami az alábbi táblázatban látható. Összességében az látszik, hogy spontán módon nagyon kevés válaszadó tud konkrét ügyet kötni a GVH-hoz.

Milyen ügyel, ügyekkel kapcsolatban hallott a GVH munkájáról?		
Bázis: aki az elmúlt néhány hónapban találkozott a GVH nevével (N=307)	Említések száma	Százalékos arány
Konkrét ügyek		
Auchan	7	2%
MKB	3	1%
Ügyek a vizsgált vállalat megnevezése nélkül		
Autópálya építés	14	5%
Bankok	11	4%
Pályázatok	8	3%
Gázszolgáltatás	6	2%
Mobilszolgáltatók	6	2%
Építőipar	6	2%
Cigaretta	4	1%
Sörgyárak	4	1%
Üzletlánc	4	1%
Beruházások	3	1%
Mezőgazdaság	3	1%
Kereskedelem	3	1%
Általánosságok		
TV-ben látta	20	7%
Büntetések	13	4%
Kartellezés	12	4%
Vásárlók megtévesztése	8	3%
Újságban olvasta	6	2%
Gazdasági ügyek	5	2%
Vizsgálat	5	2%
Egyéb	33	11%
NT/NV	144	47%

Az után, hogy nyitott módon kérdeztünk rá a GVH-val kapcsolatos ügyek ismeretére, támogatottan megkérdeztünk néhány konkrét ügyel kapcsolatban, hogy azok a válaszadók, akik az elmúlt hónapokban hallották a GVH nevét hallottak-e róluk.

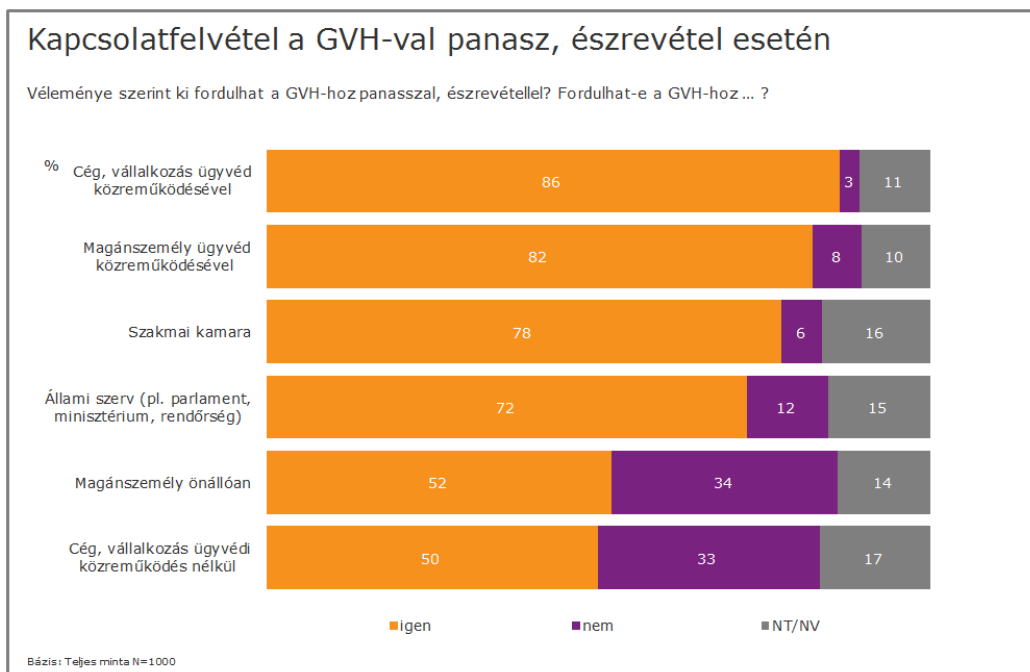
Legtöbben az üdülési jogokkal és termékbemutatókkal kapcsolatos megtévesztési ügy miatt hallottak a GVH-ról (74%). Akik találkoztak az elmúlt időszakban a GVH nevével, azoknak valamivel több mint a fele hallott a GVH-ról a banki kartellügy kapcsán, a Spar egyik akciójának bírásával, illetve a Vargha Metodikával kapcsolatban. Az Auchan Áruház milliárdos bírságáról is közel a GVH-t ismerők fele hallott.

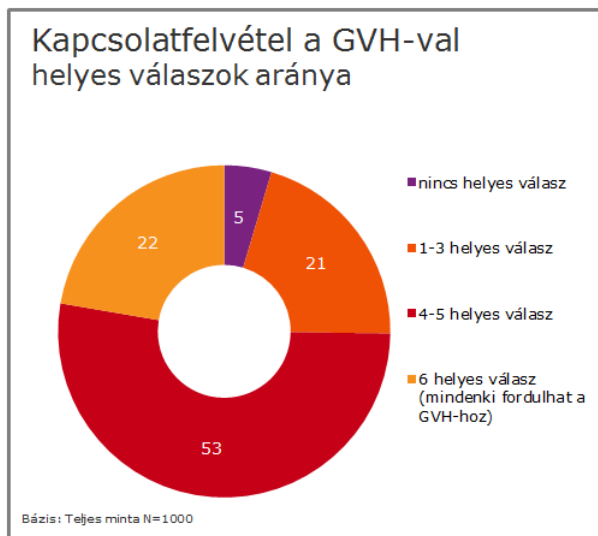

7.4 A GVH működésének ismerete

7.4.1 A GVH-val való kapcsolatfelvétel módjainak ismerete

A válaszadók több mint 80%-a gondolja úgy, hogy ügyvéd közreműködésével cég és magánszemély is fordulhat a GVH-hoz, de csak a válaszadók fele gondolja úgy, hogy ez ügyvéd közreműködése nélkül is lehetséges.

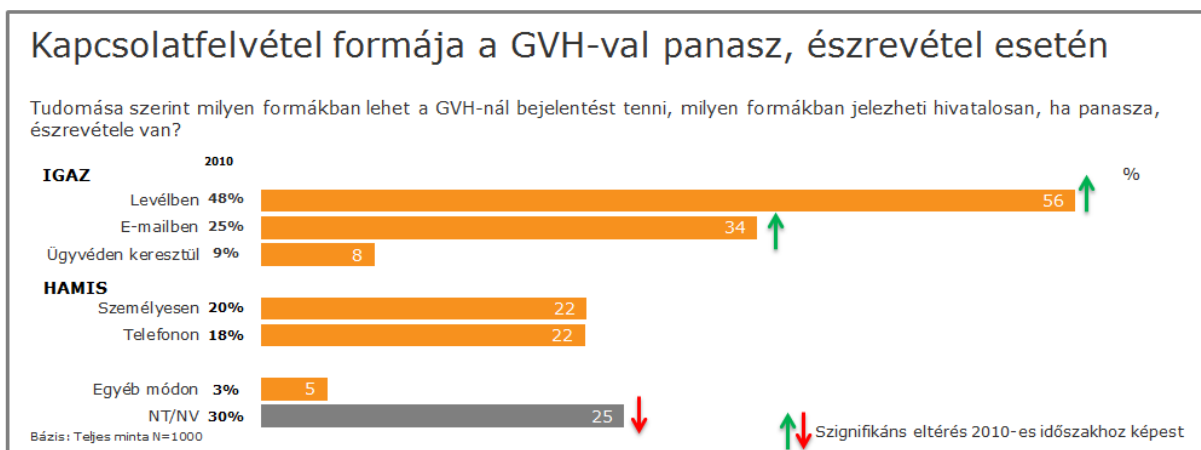

Az összes válaszadó 22%-a tudta helyesen azt, hogy gyakorlatilag bárki fordulhat a GVH-hoz panasz vagy észrevétel esetén. Szignifikánsan többen jelölték az összes választ helyesnek a diplomások és azok, akik foglalkozásukat tekintve vállalkozók.

4% azoknak az aránya, akik bizonytalanok, azaz mindegyik esetben azt válaszolták, hogy nem tudják, hogy ki fordulhat a GVH-hoz. A 60 év feletti és a falun lakók körében többen voltak a

bizonytalanok.

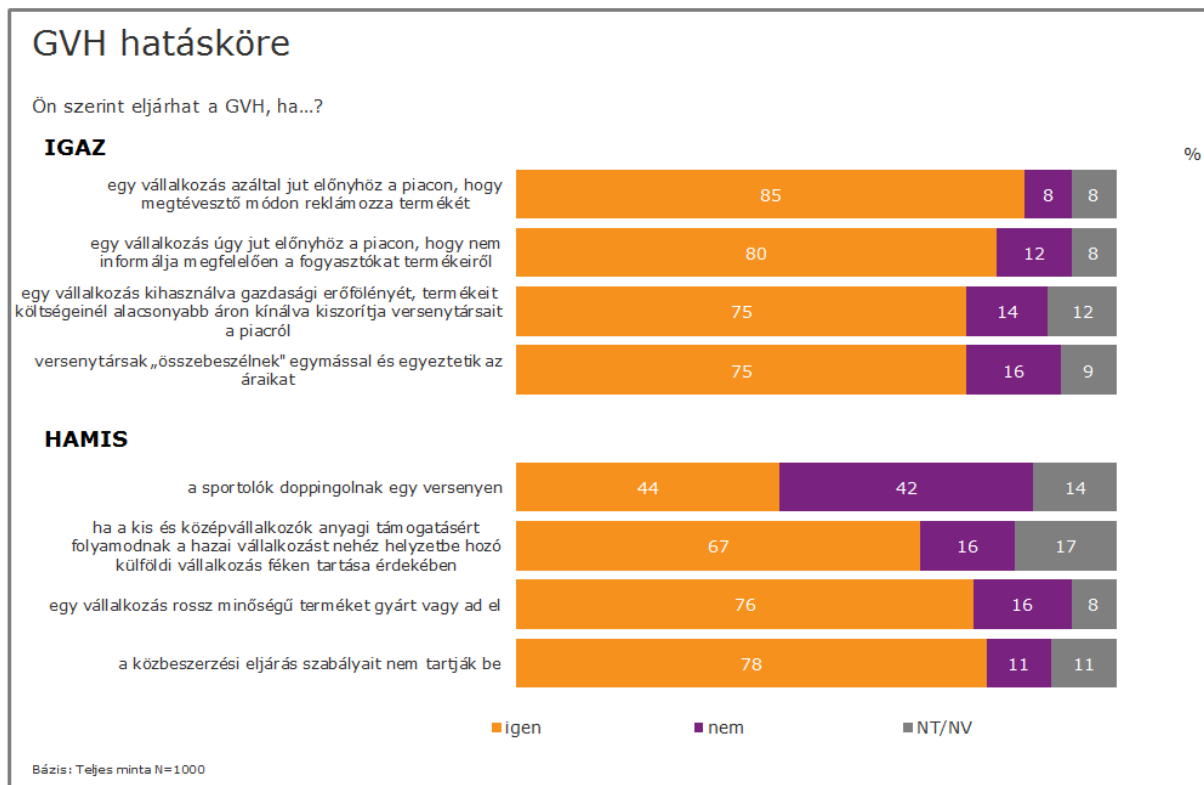
Arra vonatkozóan, hogy milyen módon lehet kapcsolatba lépni a GVH-val panasz vagy észrevétel esetén, a legtöbben azt választották, hogy levélben (56%), és 34% válaszolta azt, hogy e-mailben. 2010-es értékekkel összehasonlítva az látszik, hogy ezt a két helyes választ szignifikánsan többen említették 2015-ben. Jelentősen csökkent azoknak az aránya, akik a „nem tudja” válaszlehetőséget jelölték, de még így is az összes válaszadó negyede tartozik ebbe a kategóriába.

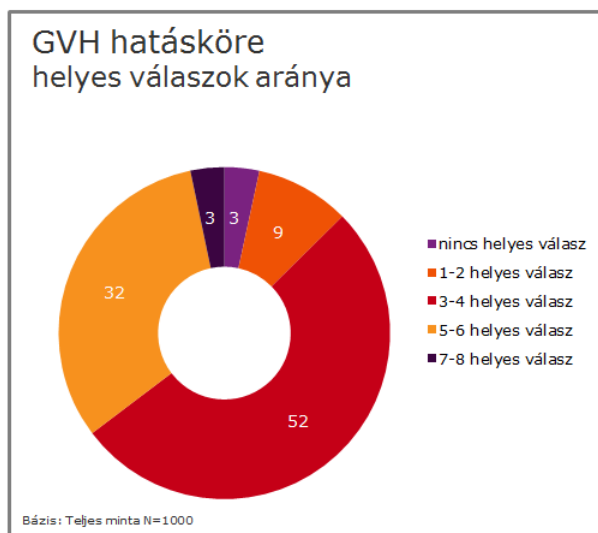
7.4.2

7.4.2 A GVH hatáskörének ismerete

A válaszadóknak nyolc piaci helyzetről kellett eldönteniük, hogy azok beletartoznak-e a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe. A helyzetek között fele-fele arányban voltak igaz és hamis szituációk.

A legkevesebben azt jelölték a GVH hatáskörébe tartozónak, amikor sportolók doppingolnak egy versenyen. Az összes többi hamis szituációnál a válaszadók több mint kétharmada úgy vélte, hogy tartozhat a GVH hatáskörébe.

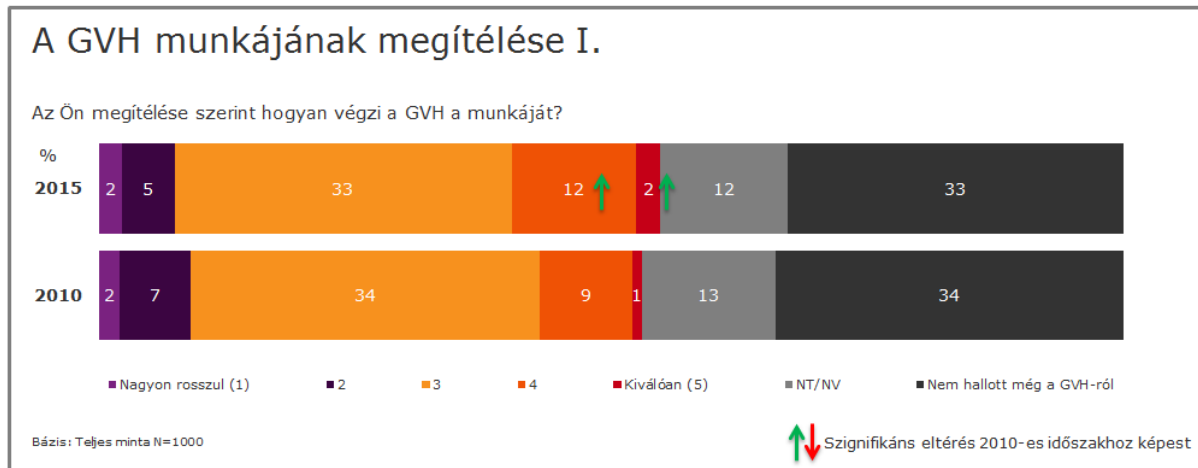
Mindössze hatan voltak a válaszadók közül azok, akik mindegyik piaci helyzetről helyesen tudták megmondani, hogy a GVH hatáskörébe tartozik-e vagy sem.

A válaszadók fele (52%) három vagy négy piaci helyzetről tudta helyesen eldönteni, hogy a GVH hatáskörébe tartozik-e. Tájékozottnak mondhatók, akik hét vagy nyolc helyzetet helyesen határoztak meg, ők az összes válaszadó 3%-át teszik ki. Ugyanennyien vannak

azok is, akik egyáltalán nem tájékozottak a GVH hatásköréről, azaz nem adtak egyetlen helyes választ sem.

7.5 A GVH megítélése

A GVH munkájának értékelésére vonatkozó kérdéseket csak azoknak tettük fel, akik hallottak már a GVH-ról, azaz a válaszadók 67%-a fejezte ki véleményét. Mivel ezek a kérdések a 2010-es vizsgálatnak is részét képezték, lehetőségünk van arra, hogy megvizsgáljuk az eltelt öt év alatt bekövetkezett változást.

Azt látjuk, hogy 2010-hez viszonyítva szignifikánsan többen vannak azok, akik jónak vagy kiválóan értékelik a GVH munkáját. A legtöbben (33%) változatlanul közepesre értékelték, és 7% azoknak az aránya, akik szerint a GVH rosszul vagy nagyon rosszul végzi a munkáját.

Az ideai kutatás is kitért arra, hogy mennyire érzékelik „szigorúnak” a GVH-t. Idén magasabb azoknak az aránya, akik nem tudták minősíteni a GVH-t ebből a szempontból. Azok közül, akik ismerik a GVH-t, és van véleményük annak „szigorúságáról”, a legtöbben úgy gondolják, hogy az intézmény fellépése megfelelő mértékű. 2010-hez viszonyítva szignifikánsan kevesebben vannak, akik szerint a GVH enyhén lép fel.

